

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 68/2016
02.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.С., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Д.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Трстенику К 27/14 од 25.02.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 472/15 од 27.07.2015. године, у седници већа одржаној 02.02.2016. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Трстенику К 27/14 од 25.02.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 472/15 од 27.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Трстенику К 27/14 од 25.02.2015. године, окривљени М.С. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године те му је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од шест месеци. Истом пресудом окривљени је на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ.

Оштећени М.Ч., ради остварења имовинскоправног захтева, упућен је на грађанску парницу у смислу члана 258. ЗКП, а окривљени обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 472/15 од 27.07.2015. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног М.С. и потврђена пресуда Основног суда у Трстенику К 27/14 од 25.02.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда, у осуђујућем делу, бранилац окривљеног М.С., адвокат Д.П., на основу члана 71. став 1. тачка 5) и члана 483. став 1. ЗКП поднео је захтев за заштиту законитости, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, „члана 439. став 2. ЗКП“ у вези члана 5. КЗ, све у вези са чланом 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев те укине побијане пресуде, у делу у коме је окривљени оглашен кривим, и предмет врати Основном суду у Трстенику на поновно одлучивање пред измењеним већем.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП наводима да изрека пресуде не прати формулацију оптужног предлога јавног тужиоца због чега је изрека у толикој мери неразумљива да се не може испитати на правилан и законит начин. По ставу одбране, првостепени суд беспотребно изоставља речи: „металик сиве боје крећући се регионалним путем број 218 из правца Страгара према центру села“, док се касније позива на неки „правац“; суд у изреци наводи да је окривљени имао 2,47 грам промила у „крви“ док је у оптужном акту наведено 2,47 грам промила у „организму“, те у изреци наводи „свестан чињенице да због непридржавања саобраћајних прописа може угрозити јавни саобраћај али је олако држао да до тога неће доћи“, а такође у изреци пресуде наведено „ударио га десним ретровизором, након чега је оштећени ударио десним ретровизором“, што све по ставу одбране говори о објективном прекорачењу оптужбе.

Међутим, Врховни касациони суд је ове наводе у захтеву оценио као неосноване с`обзиром на то да је окривљени М.С. оглашен кривим управо за радње и поступке који су му стављени на терет оптужницом Општинског јавног тужиоца Кт 92/09 од 26.03.2009. године, те да се, насупрот ставу браниоца, прецизирање изреке првостепене пресуде, у односу на диспозитив оптужнице јавног тужиоца, заснива на чињеничном стању утврђеном на доказима које је првостепени суд извео у законито спроведеном поступку на главном претресу, те су супротни наводи у захтеву, да се правноснажне пресуде заснивају на битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, оцењени као неосновани.

Такође, поднетим захтевом се указује и на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 5. КЗ наводима да суд у редовном кривичном поступку није имао у виду да се ради о банкетном кривичном делу, што

подразумева да је за постојање предметног кривичног дела неопходно да се окривљени није придржавао одредби споредног законодавства односно прописа које уређују безбедност друмског саобраћаја. Тиме што у пресуди није наведен пун назив Закона о безбедности саобраћаја на путевима већ скраћени назив ЗОБСП, по ставу одбране, у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен је закон који се не може применити те је тако на штету окривљеног учињена повреда одредбе члана 439. тачка 2) ЗКП.

Међутим, Врховни касациони суд налази да је у погледу кривичног дела које је предмет испитивања по поднетом захтеву, правилно примењен закон. Наиме, из чињеничног описа дела за које је окривљени М.С. оглашен кривим у редовном кривичном поступку произлази постојање свих законом прописаних битних обележја „објективних и субјективних“ кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика. Првостепени суд је у законито спроведеном поступку на главном претресу правилно и потпуно утврдио чињенично стање налазећи да је окривљени поступао противно одредби члана 41. став 2. и одредби члана 164. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, те је на тако утврђено чињенично стање правилно применио кривични закон налазећи да се у радњама окривљеног стичу сва битна обележја предметног кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика. Означавањем Закона о безбедности саобраћаја на путевима, скраћеним називом, општеприхваћеном ознаком ЗОБСП није учињена повреда кривичног закона на штету окривљеног из члана 439. тачка 2) ЗКП, те су супротни наводи у захтеву оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.